

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2016. április 14. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A testi sértés büntettének kísérlete miatt I. rendű vádlott **ÉS TÁRSAI** ellen indított büntetőügyben a **Szolnoki Törvényszék** 2015. január 30. napján kihirdetett **7.Fk.85/2013/93.** számú ítéletének VI. rendű vádlottra vonatkozó részét

m e g v á l t o z t a t j a :

VI. rendű vádlott cselekményét **bűnsegédként** elkövetett garázdaság büntettének [Btk. 339. § (2) bekezdés **a), d) pont]** **minősíti.**

A próbaidő tartamát **1 (egy) évre enyhíti.**

Egyebekben az elsőfokú ítéletnek VI. rendű vádlottra vonatkozó részét **helybenhagyja.**

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság VI. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett garázdaság büntetében [Btk. 339. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a), b), d) pont] és ezért 11 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre ítélte, amelynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Elrendelte a vádlott pártfogó felügyeletét. Megállapította, hogy VI. r. vádlott a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra. Kötelezte VI. r. vádlottat 44.350.-Ft bűnügyi költség, míg I. r. vádlottól fk. IX. r. vádlottig a vádlottakat egyetemlegesen 180.410.-Ft bűnügyi költség megfizetésére. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről akként, hogy egy részük elkobzását, más részük lefoglalásának megszüntetését és a (Település)-i Rendőrkapitányság Szabálysértési Hatóságnak megküldését, VI. r., (név), VIII. r., III. r. vádlottnak történő kiadását, míg a további bűnjelek megsemmisítését rendelte el.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen fellebbezést jelentett be VI. r. vádlott védője elsődlegesen jogos védelmi helyzetre hivatkozva felmentésért, másodlagosan a VI. r. vádlottal szemben kiszabott büntetés enyhítése érdekében.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.376/2014/5-II. szám alatti átiratában a védő által bejelentett fellebbezést nem tartotta alaposnak. Az elsőfokú ítélet jogi indokolásának a büntetési tétel középértékének megállapításával való kiegészítésére tett észrevétele mellett az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

VI. r. vádlott védője a fellebbezési nyilvános ülésen a felmentésre irányuló fellebbezését részletesen indokolta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem értékelt minden bizonyítékot, illetve a bizonyítékokat nem a logika szabályai szerint értékelte, és kizárólag az állapítható meg, hogy VI. r.

vádlott jogos védelmi helyzetben cselekedett.

Az ítélet tábla a büntetésének enyhítésére irányuló fellebbezést ítélte alaposnak.

Az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezés folytán az ítélet tábla a Be. 348. § (1) bekezdése és 349. § (1) bekezdése alapján eljárva az elsőfokú bíróság ítéletének VI. r. vádlottra vonatkozó részét és az azt megelőző bírósági eljárást felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés nélkül folytatta le az eljárását.

Eleget tett tényállás-felderítési feladatának, további bizonyításnak helye nem volt. Indokolási kötelezettségének is eleget téve értékelte a beszerzett bizonyítékokat, azokat mérlegelési körébe vonta, bizonyíték-értékelő tevékenysége iratszerű és logikus volt. Ennek keretében számot adott arról, hogy a tényállást VI. r. vádlott védekezésével - miszerint eszköz nem volt nála és nem vett részt a verekezésben - szemben miért a vádlott társai, illetve az 1. számú tanú vallomása, a rendőri jelentésekre, híváslistákra és a bűnjeljegyzésekre alapította.

Az elsőfokú bíróság a rendőri jelentéseket egészében vette figyelembe, azonban a nyomozati iratok I. kötet 489., 499. és 511. lapszáma alatti jelentések, illetve a 495. és 515. lapszám alatti jelentések egy része tanúvallomást is tartalmaz.

A Be. 178. § (1) bekezdése értelmében a jelentés tanúvallomást nem tartalmazhat, ezért a jelentésbe foglalt és vallomásként értékelendő előadást bizonyítékként nem lehet figyelembe venni, így azokat a bizonyítékok köréből a másodfokú bíróság kirekesztette, amely nem eredményezett megalapozatlanságot, hiszen a jelentésekkel érintett személyek a bíróság által is értékelt tanúvallomásokat tették a későbbiek során.

Az elsőfokú bíróság iratszerű és logikus indokát adta annak, hogy mely bizonyítékokat és miért fogadott vagy vetett el, ezért a megállapított tényállást nem lehetett eredménnyel támadni, így VI. r. vádlott védőjének az eltérő tényállás alapján jogos védelmi helyzet megállapítását és felmentést célzó fellebbezése eredményre nem vezethetett.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel az iratok egybehangzó adatai alapján az alábbiak szerint helyesbítette:

A 13. oldal 3. bekezdés 9. sorában **VI. r. vádlott** reagált akként, hogy az említett BMW már nem új.

A 13. oldal utolsó előtti bekezdés utolsó sorában helyesen I. r., II. r. és III. r. vádlott cselekménye keltett félelmet, riadalmat, megbotránkozást.

A 16. oldal 1. bekezdésének 1. mondatát, azaz, hogy mindkét családnál a náluk lévő eszközök testi sérülés okozására és élet kioltására alkalmas eszközök voltak, a jogi indokolásba utalta, miután az nem ténybeli, hanem jogi megállapítás, ezért annak a jogi indokolásban a helye.

A 17. oldal 2. bekezdés alulról a 3. sorában helyesen II. r. vádlott a bal fül **fölötti** (és nem mögötti) halánték lőtt sérülését szenvedte el.

Egyebekben az elsőfokú ítélet tényállása helyes és hiánytalan, a fenti helyesbítésekkel az a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

A megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett VI. r. vádlott bűnösségére.

Helyesen foglalt állást abban a kérdésben is, hogy melyik büntető törvényt kell alkalmazni, ugyanakkor ennek részletes indokairól nem adott számot.

Az elkövetéskor hatályban volt 1978. évi IV. törvény szerint a bűncselekmény büntetési tétele 1-5 évig, míg az elbíráláskor hatályos büntető törvény szerint 3 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. Az elkövetéskor hatályban volt büntető törvény szerint nem volt érvényben az ún. középértékes büntetésszámításra vonatkozó rendelkezés [Btk. 80. § (2) bek.], míg az elbíráláskor hatályos Btk. alapján [Btk. 38. § (2) bek. a) pont] a feltételes szabadságra bocsátás feltétele kedvezőbb.

A fentiekkel az ítélet tábla az elsőfokú ítélet jogi indokolását kiegészítette.

A jogos védelmi helyzet hiányával kapcsolatban az elsőfokú bíróság által kifejtetteket az ítélet tábla mindenben osztotta. A (VI. rendű vádlott vezetéke) család helyszínre érkezésekor több gépkocsiból eszközökkel kezükben kiszállt, az összecsapásra már készülő (II. rendű vádlott vezetéke) család szintén eszközöket vett magához, valamint pirotechnikai eszközöket előkészített, és a Lada típusú személygépkocsit az útra tolva a támadást megindította, amely kölcsönös kihívás és annak elfogadása volt. A (VI. rendű vádlott vezetéke) család, illetve VI. r. vádlott ilyen, a megtorlás szándékával a helyszínen való megjelenése, a két család között a kölcsönös kihívás és annak elfogadása a jogos védelmi helyzet megállapítását kizárja. VI. r. vádlott családtagjaival együtt „háborúba” indult, a „csata” helyszínén jelen volt, így e vonatkozásban nem bír lényeggel az, hogy ki kit és hogyan bántalmazott elsőként.

A törvényszék VI. r. vádlott cselekményét helyesen minősített garázdaság bűncselekményének, részben tévedett azonban a minősítő körülmények és az elkövetői alakzat megállapítása során, illetve a minősítés jogi indokolása hiányos is volt.

Az elsőfokú bíróság tévesen, tényállási alap nélkül következtetett arra, hogy VI. r. vádlott magatartása a köznyugalom súlyos megzavarásához vezetett, miután a tényállás ezt megalapozó megállapítást nem tartalmaz. Ezen minősítő körülményhez az szükséges, hogy a veszélyhelyzetből eredménnyé átalakult megbotránkozás vagy riadalom olyan mértéket öltön, amely az emberek nagy számát érinti, például egy község, vagy városnegyed lakóinak a nyugalma, közhangulatát jelentős mértékben hátrányosan befolyásolja, illetőleg az említett szélesebb személyi körben az elkövetők cselekménye pánikot vagy rémületet keltsen. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásban ilyen súlyosabb következményekre alapul szolgáló adat nem merült fel, a cselekmény erre való alkalmassága pedig nem elegendő az eredmény megállapítására.

Tévedett az elsőfokú bíróság akkor is, amikor VI. r. vádlott cselekményét társtettesként elkövetettnek minősítette annak ellenére, hogy ezt megalapozó erőszakos elkövetési magatartást, azaz személyre, vagy dologra irányuló támadó jellegű fizikai ráhatást, azaz tényállásszerű cselekményt nem tanúsított (VI. rendű vádlott neve) az irányadó tényállás szerint. Ugyanakkor az, hogy VI. r. vádlott vascsővel a kezében a többiekkel együtt megjelent a helyszínen verekedés szándékával, az a vádlott társai magatartásához nyújtott szándékerősítő hatású segítségnyújtásnak, azaz bűnszegédi magatartásnak minősül.

A fentiekre figyelemmel az ítélet tábla VI. r. vádlott cselekményét a Btk. 14. § (2) bekezdése szerinti **bűnszegédként**, csoportosan, felfegyverkezve elkövetett garázdaság büntetettének minősítette [Btk. 339. § (1) bekezdés, (2) bekezdés **a)**, **d)** pont.]

Az elsőfokú bíróság nem adta részletes jogi indokát annak, hogy VI. r. vádlott cselekménye miért csoportosan és felfegyverkezve elkövetettnek minősül.

A Btk. 459. § (1) bekezdés 3. pontja szerint amennyiben az elkövetésben legalább három személy vesz részt, csoportosan követik el a bűncselekményt. A Kúria 2/2000. számú BJE határozata értelmében csoportosan elkövetettnek minősül a bűncselekmény, ha azt három, vagy több személy a bűncselekmény helyszínén, vagy annak közelében tettesként (társtettesként), illetve - a tettes, társtettes mellett - részesként, azaz bűnsegédként vagy önállóan nem értékelhető bűnsegédi magatartást is kifejtő felbujtóként vesz részt a bűncselekmény elkövetésében.

A garázdaság akkor is csoportosan elkövetettnek minősül, ha három vagy több személy nem egymást támogatva, hanem egymással szemben állva valósítja meg a bűncselekményt (4/2007. számú BJE határozat).

Felfegyverkezve követi el a bűncselekményt a Btk. 459. § (1) bekezdés 6. pontja alapján, aki az ellenállás leküzdése vagy megakadályozása érdekében az élet kioltására alkalmas eszközt tart magánál VI. r. vádlottnál, illetve a vádlott társainál pedig ilyen eszközök voltak.

A fentiekkel az ítélet tábla az elsőfokú ítélet jogi indokolását kiegészítette.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság által értékelt bűnösségi körülményeket akként helyesbítette, illetve egészítette ki, hogy VI. r. vádlott esetében enyhítő körülmény, hogy - helyesen - kettő kiskorú, valamint három nagykorú gyermekéről és kettő unokájáról gondoskodik, míg a ténybeli beismerést mellőzte az enyhítő körülmények köréből, tekintettel arra, hogy VI. r. vádlott az eljárás során mindvégig tagadta, hogy eszköz volt nála, illetve hogy verekedési céllal jelent volna meg a helyszínén.

A másodfokú bíróság a társas elkövetést mellőzte a bűnösségi körülmények köréből, miután a bűncselekmény elnevezése tartalmazza a csoportosan történt elkövetést, így annak további súlyosító körülményként való értékelése a kétszeres értékelés tilalmába ütközik.

A fenti bűnösségi körülmények figyelembe vétele mellett, valamint az eltérő minősítésre figyelemmel megállapította a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság által alkalmazott szabadságvesztés büntetési nem és annak tartama törvényes, szükséges és arányos a VI. r. vádlott által elkövetett bűncselekmény és a személyében rejlő társadalomra veszélyesség súlyával. A csoportos elkövetésre, a nem spontán jellegű garázda cselekmény megvalósítására, valamint arra is tekintettel, hogy az alkalmas volt a köznyugalom súlyos megzavarására, még ha az nem is következett be, a VI. r. vádlottal szemben alkalmazott 11 hónap szabadságvesztés büntetés mértéktartó. Ugyanakkor az elsőfokú bíróság által is enyhítő körülményként értékelt időmúlásra, azaz a bűncselekmény elkövetése óta eltelt hosszabb időre, valamint az elsőfokú ítélet kihirdetése óta eltelt további időmúlásra figyelemmel az ítélet tábla a próbaidő tartamát 3 évről 1 évre enyhítette. Osztotta a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy VI. r. vádlott előéletére tekintettel szükséges a pártfogó felügyelet elrendelése és ennek révén a próbaidő tartama alatti rendszeres figyelemmel kísérése, ami a kiszabott büntetéssel együtt alkalmas arra, hogy VI. r. vádlottat visszatartsa az ilyen és hasonló bűncselekmények elkövetésétől.

A 8/2015. (IV. 17.) AB határozatban írtaknak megfelelően hivatalból vizsgálta az ítélet tábla VI. r. vádlott esetében az előzetes bírósági mentesítés lehetőségét. VI. r. vádlottat azonban nem találta érdemesnek az előzetes mentesítésre a terhére megállapított bűncselekmény elkövetésének

körülményeire és büntetett előéletére tekintettel.

A Be. 372. § (1) bekezdése szerinti fentebb részletezett megváltoztatások mellett az elsőfokú bíróság ítéletének további rendelkezései törvényesek, amelyre figyelemmel az ítélőtábla az elsőfokú ítélet VI. r. vádlottra vonatkozó részét a Be. 371. § (1) bekezdésének megfelelően helybenhagyta azzal, hogy mivel az elsőfokú bíróság I. r. vádlottól fk. IX. r. vádlottig kötelezte a vádlottakat egyetemlegesen 180.410.-Ft bünnügyi költség megfizetésére és IV., illetve VII. r. vádlottakkal szemben az eljárás megszüntetésre került, ezért az ítélőtábla a rendelkező részben írtak szerint helyesbítette ezen rendelkezést.

Az ítélet ellen a fellebbezés a Be. 386. §-a alapján kizárt.

Szeged, 2016. április 14. napján

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
a tanács elnöke

. Halász Edina s.k.
a tanács tagja, előadó

. Nagy Erzsébet s.k.
a tanács tagja

A Szegedi Ítélőtábla Bf.II.592/2015/4. számú ítélete és a Szolnoki Törvényszék 7.Fk.85/2013/93. számú ítéletének VI. r. vádlottra vonatkozó része a mai napon **jogerős és fel nem függesztett részében végrehajtható.**

Szeged, 2016. április 14.

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
a tanács elnöke